

o udzielenie informacji na temat danego dyplomu dotyczących poziomu ukończonych studiów, jakie dyplom ten potwierdza, i statusu instytucji (uczelni), która go wydała.

4.3. ORGANIZACJA PROCESU KSZTAŁCENIA DOKTORANTÓW

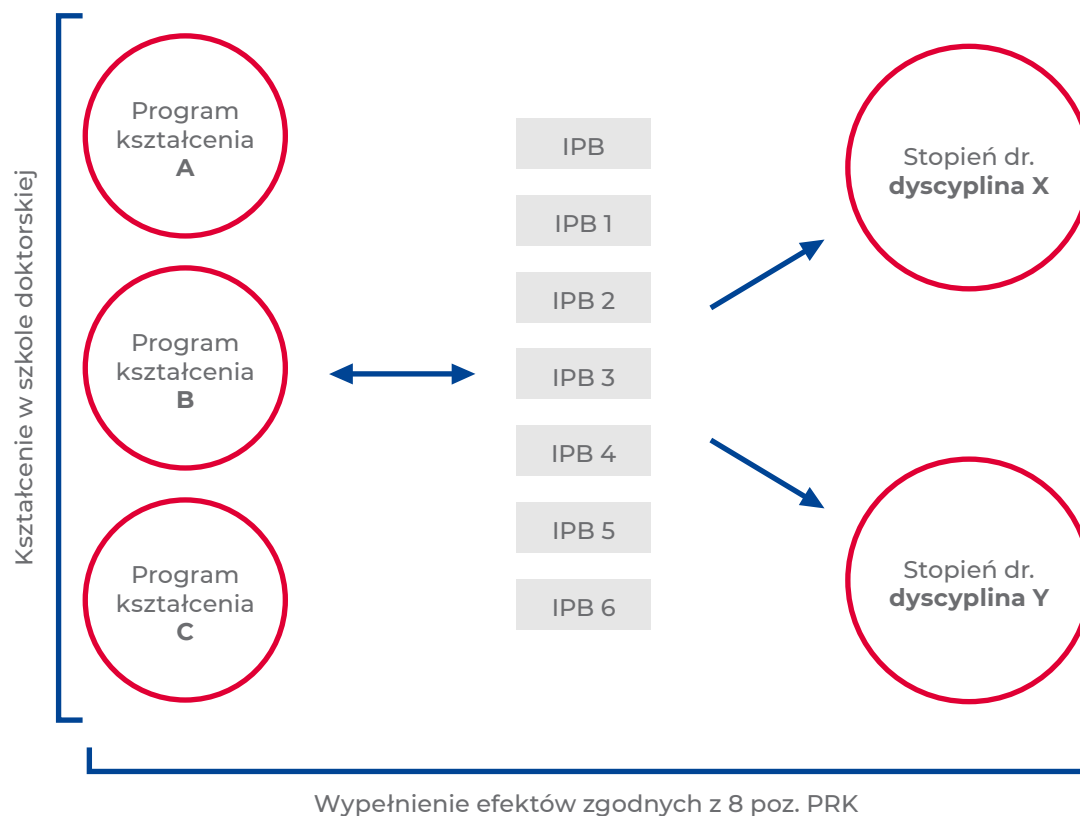
W przypadku kształcenia w szkole doktorskiej, podobnie jak w przypadku dotychczasowych studiów doktoranckich, wyróżnić można:

- komponent zajęć zorganizowanych
- komponent badawczy.

Podstawową różnicą jest zwiększenie stopnia autonomii podmiotu prowadzącego szkołę doktorską w zakresie opracowania programu kształcenia oraz uregulowanie komponentu badawczego w formie indywidualnego planu badawczego (IPB) doktoranta, będącego rodzajem „umowy” między doktorantem, promotorem a szkołą doktorską (podmiotem prowadzącym szkołę doktorską). Realizacja tego planu podlega obowiązkowej ocenie w połowie okresu trwania kształcenia.

Ustawa nie określa szczegółowych wymogów, które musi spełnić program kształcenia (nie przewiduje również takich regulacji w formie rozporządzenia jak miało to miejsce w przypadku studiów doktoranckich). Wynika to z założenia, że całe kształcenie doktoranta przygotowuje do uzyskania stopnia doktora. Zajęcia zorganizowane w ramach programu wraz z aktywnością naukową doktoranta w ramach indywidualnego planu badawczego (IPB) powinny prowadzić przede wszystkim do przygotowania rozprawy doktorskiej spełniającej wymagania ustawowe oraz osiągnięcia przez doktoranta efektów uczenia się przewidzianych dla kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK).

Rys. 1. Kształcenie w szkole doktorskiej



Opiekę nad doktorantem sprawuje promotor (lub promotorzy) wyznaczony nie później niż 3 miesiące od rozpoczęcia kształcenia przez doktoranta w szkole doktorskiej. Można także wyznaczyć promotora pomocniczego. Zasady opieki naukowej nad doktorantem w szkole doktorskiej określa jej regulamin. Natomiast obowiązki promotora (promotorów) podczas postępowania w sprawie o nadanie stopnia doktora regulują osobne przepisy przyjęte przez podmiot doktoryzujący ([uchwała senatu](#) lub rady naukowej instytutu).

GŁÓWNE ZMIANY

- realizacja kształcenia w szkole doktorskiej powinna prowadzić do przygotowania rozprawy doktorskiej oraz wypełnienia innych wymagań koniecznych do uzyskania stopnia doktora (w tym osiągnięcia efektów kształcenia na 8 poziomie PRK)
- kształcenie w szkole doktorskiej obejmuje dwa zasadnicze elementy (1) program kształcenia oraz (2) indywidualny plan badawczy
- program kształcenia ustala senat uczelni lub rada naukowa instytutu
- w przepisach nie narzucono wymiaru zajęć określonego w punktach ECTS lub godzinach, a samo stosowanie systemu ECTS pozostaje w gestii podmiotu prowadzącego szkołę doktorską
- każdemu doktorantowi należy wyznaczyć promotora nie później niż 3 miesiące od podjęcia kształcenia (zlikwidowano instytucję opiekuna naukowego)
- program może przewidywać praktyki dydaktyczne w maks. wymiarze 60 godz. w roku
- realizacja indywidualnego planu badawczego podlega komisyjnej ocenie śródkresowej (bez udziału promotora), a jej negatywny wynik skutkuje skreśleniem z listy doktorantów
- kształcenie w szkole doktorskiej trwa od 6 do 8 semestrów

4.3.1. Tworzenie i doskonalenie programu kształcenia

Kształcenie doktorantów:

1) trwa od 6 do 8 semestrów

2) jest prowadzone na podstawie:

- programu kształcenia oraz
- indywidualnego planu badawczego.

Program kształcenia w szkole doktorskiej ustala senat uczelni, rada naukowa instytutu po zasięgnięciu opinii samorządu doktorantów, wyrażonej w terminie ustalonym w statucie. **W jednej szkole doktorskiej może funkcjonować więcej niż jeden program kształcenia.**

ART. 201 UST. 1-4 UPSWIN

Adekwatność programu kształcenia do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK, a także sposób ich realizacji, są jednymi z kryteriów ewaluacji szkół doktorskich. Tym samym podmiot prowadzący szkołę doktorską powinien monitorować jej funkcjonowanie i m.in. doskonalić programy kształcenia.

Pogram ten może przewidywać odbywanie praktyk zawodowych w formie prowadzenia zajęć lub uczestniczenia w ich prowadzeniu, w wymiarze nieprzekraczającym 60 godzin dydaktycznych rocznie.

Ustawa nie przewiduje limitów punktów ECTS dla programu kształcenia, ani obowiązku ich stosowania.

4.3.2. Indywidualny plan badawczy

Indywidualny plan badawczy (IPB):

- jest opracowywany przez doktoranta w porozumieniu z promotorem (promotorami)
- jest przedstawiany podmiotowi prowadzącemu szkołę doktorską w ciągu 12 miesięcy od rozpoczęcia kształcenia
- określa termin złożenia rozprawy doktorskiej
- podlega ocenie śródkresowej w zakresie stopnia realizacji.

Szczegółowe wymogi dotyczące IPB mogą zostać uregulowane na poziomie uczelni jednolite dla wszystkich szkół doktorskich (jeśli uczelnia prowadzi więcej niż jedną) lub dla każdej oddzielnie. W szczególności niezbędne jest określenie, kto w imieniu podmiotu prowadzącego szkołę zatwierdza IPB, czy i w jaki sposób może zgłaszać do niego uwagi, jakie działania podejmuje się w przypadkach losowych (np. niedostępności promotora) itp.

4.3.3. Ocena śródkresowa

W połowie okresu kształcenia określonego w programie (dla kształcenia 6-semestralnego w trakcie 4. semestru) przeprowadza się obowiązkową dla wszystkich doktorantów ocenę śródkresową.

Ocena:

- dotyczy realizacji IPB
- kończy się oceną pozytywną albo negatywną, która jest jawna
- jest przeprowadzana przez 3-osobową komisję, w której co najmniej 1 samodzielny pracownik badawczy (reprezentujący dyscyplinę, w której przygotowywana jest rozprawa) jest zatrudniony poza podmiotem prowadzącym szkołę doktorską. Jej członkami nie mogą być: promotor (promotorzy) ani promotor pomocniczy.

Ustawa nie określa trybu powoływania komisji ani sposobu, w jaki proceduje. Pozostaje to do określenia w regulaminie szkoły doktorskiej. Dla członka komisji spoza podmiotu prowadzącego szkołę doktorską przewidziane jest wynagrodzenie w wysokości 20% wynagrodzenia profesora.

Negatywny wynik oceny śródkresowej jest podstawą do obligatoryjnego skreślenia z listy doktorantów, natomiast ocena pozytywna skutkuje podniesieniem minimalnej wysokości stypendium doktoranckiego.